

det i alle Tilfælde et billigt Forlangende, at han faar sin Søndag Eftermiddag fri.

I Denhold til det Anførte stiller Udvalget nedenfor Forslag om, at § 5 affattes saaledes:

„Arbejdstiden for Lærlinge under 18 Aar, der ere anbragte hos Næringsdrivende, hvis Værdi falder ind under Lov om Børns og unge Menneskers Arbejde i Fabriker af 23de Mai 1873, bestemmes efter Reglerne i samme Lovs §§ 2 og 3, jfr. § 7, 2det Stykke. For Lærlinge under 18 Aar i Haandværk, der ikke falde ind under den anførte Lov, maa Arbejdstiden i Reglen ikke overstige 12 Timer i Døgnet, den sædvanmæssige Spiise- og Hviletid derunder indbefattet.

Paa Folketings Søn- og Helligdage maa det ikke formenes Lærlingen at besøge Gudstjenesten, ligesom han paa disse Dage bør have Eftermiddagen fri“.

Den saaledes ændrede Paragraf sættes som § 7.

Til § 6.

Ordene i Paragrafens første Sætning: „saavel i som udenfor hans Hus“, der i Virkeligheden staa overflødige, bør efter Udvalgets Formening udgaa. Søvrigt har Udvalget ikke villet røre ved Bestemmelsen, der gjenfindes i andre Lærlinge-love, jfr. den franske Lov af 1851, Art. 8, og Erfaringen saaledes synes at vise, at Mestrene ikke strømmes ved det Ansvar, der derved paa-lægges dem. Den anden Sætning bør dernæst affattes saaledes, at Reglen om, at Lærlingen ikke maa sættes til Arbejder, som enten ere skadelige for hans Sundhed, eller som ikke staa i passende Forhold til hans Kræfter, sættes i Spidsen. Bestemmelsen om, at Lærlingen ikke maa anvendes til andet Arbejde end det, der tjener til hans Uddannelse eller Udførelse af Faget eller dog staa i nær Forbindelse med hans Færdiggørelse i dette, turde rigtigere formuleres derhen, at Lærlingen ordentligvis ikke maa anvendes til andet Arbejde end det, som henhører til Faget. Naar dernæst Paragrafens 2det Stykke bestemmer, at Lærlingen ikke er Høstugt undergoven længere end til det fyldte 18de Aar, maa denne Regel for kvindelige Lærlinges Vedkommende formentlig lempes i Overensstemmelse med Lyndelovens § 27, saaledes at Aldersgrænsen for deres Vedkommende sættes til 16 Aar.

Herefter bliver Indholdet af § 6 at affatte saaledes:

„Læremesteren skal i Læretiden vaage over Lærlingens Opførelse og sædelige Forhold. Han maa ikke anvende Lærlingen til Arbejder, der ere skadelige for hans Sundhed eller ikke staa i Forhold til hans Kræfter, ligesom han ordentligvis ikke maa anvende ham til andet Arbejde end det, som henhører til Faget.

En mandlig Lærling er Høstugt undergoven

indtil det fyldte 18de, en kvindelig indtil det fyldte 16de Aar.“

Den saaledes ændrede Paragraf sættes som § 8.

Til § 7.

Naar det i denne Paragraf hedder, at Mesteren bør lære Lærlingen det Fag m. v. saaledes, at Lærlingen ved Udløbet af Læretiden kan aflægge Svendeprøve, da kunde Ordet: „saaledes“ misforstås derhen, som om Mesteren ubetinget skal bringe Lærlingen saa vidt, at han kan aflægge Svendeprøve, hvor Udgang dertil gives, medens Mesteren dog selvfølgelig bør være angeløs, naar han har gjort sig al Skyldig Umage, men Lærlingen savner Forudsætningerne for at naa saa vidt. Udvalget anser det derfor for rigtigst, at Ordet „saaledes“ forandres til: „søge at bringe det dertil“.

Den saaledes ændrede Paragraf sættes som § 9.

Til § 8.

Da Bestemmelsen i denne Paragraf ogsaa finder Anvendelse paa Handelslærlinge, bør der foran Skoler tilføjes: „Handels-“, medens omvendt Ordene: „eller industrielle“ formentlig kunne udgaa. Derhos turde Paragrafens Tante finde et klarere Udtryk, naar den formuleres derhen, at Mesteren skal tilholde Lærlingen til at søge Undervisning osv.

Den saaledes ændrede Paragraf foreslaas optagen som § 10.

Til § 9.

Slutningen af denne Paragrafs første Sætning fra Ordene: „samt hvorvidt“ osv. turde det efter Udvalgets Formening være rigtigst at sammentrage til: hvorvidt der skal gives Lærlingen Løn i Pengen for hans Arbejde, og hvorledes dette skal udbetales. Men paa den anden Side anser Udvalget det for hensigtsmæssigt, at for Haandværkslærlinges Vedkommende Svendeprøvens Afleggelse forudsættes at være det Maal, til hvilket der regelmæssig skal arbejdes hen, og at det derfor ogsaa i Kontrakten skal bestemmes, om og paa hvilken Maade Mesteren skal forhjælpe Lærlingen til at aflægge Svendeprøve, hvor Udgang dertil gives.

Den saaledes ændrede Sætning foreslaar Udvalget i Denhold til det ovenfor til § 4 Bemærkede indføjet som § 4.

Paragrafens 2den Sætning bestemmer dernæst, at det i Henseende til Mesterens Forpligtelser mod Lærlingen under dennes Sygdom skal have sit Forblivende ved Forskriben i Næringslov 29de Decbr. 1857 § 65 Nr. 2. Udvalget er i det Væsentlige enigt i denne Bestemmelses Indhold, men finder dog, at det af praktiske Grunde vil være hensigtsmæssigt at optage selve Reglen i Forslaget i en egen § 11; ved samme Leilighed